

Ještě jednou naše sestava, tentokrát s hlavním kameramanem

„Kam se chystáš? Ty nikam neletíš. Vracíš se zpátky na plac!“

Nechápal jsem, co se děje. Jestli jde o nějakou legraci, nebo co? Jenomže ne.

Legrace to nebyla.

„No, byls přeci v jedné lodi s Tomem Hanksem? Nebo ne?“

A já na to, že:

„Jo.“

„No tak vidíš! To znamená, že s námi ještě poletíš do Anglie!“

Tím, že jsem byl při natáčení vylodování na lodi s Tomem Hanksem, jsem se vrátil zpět do hry. Pro všechny případy potřebovali mít mou maličkost k dispozici na place.

Po ukončení natáčení v Irsku, místo abych odcestoval s ostatními kluky z týmu domů do Čech, si mě odvezli do Anglie, kde se do filmu dotáčeli už jenom menší scény kolem vylodění. Ovšem jel jsem tam sám, myslím jediný Čech, a to pro mě tou dobou byla další obrovská zkušenost. Najednou jsem se neměl o koho opřít, neměl jsem jako oporu kolem sebe ty nejbližší, lidi, na které jsem byl zvyklý. Najednou jsem se o sebe musel postarat sám. Byl jsem tam sám Čech s Angličany. Je sice pravda, že jsme se dobře znali a byli jsme „kámoši“, jenomže to už bylo něco jiného. Hlavně ta domluva! Moje angličtina byla stále na nižší úrovni, než jak bych v tu chvíli potřeboval. Musel jsem být neustále hodně ve střehu, abych něco nezvorál nebo nepropás. A někdy to bylo hodně náročné a vyčerpávající.

Do filmových studií jsem chodil s Angličany, s kluky – profíky, kteří dělali na mnoha legendárních anglických filmech, třeba na bondovkách.

Po pár dnech Simon usoudil, že se stále točí ještě docela velké a složité scény a asi bude potřebovat přeci jen víc lidí. K mé radosti opět povolal zpět naše české kluky. Zanedlouho se ke mně připojili Leoš a Dušan. Zbytek naší desítky se blížil v závěsu.

Dělali jsme v ateliéru, kde bylo vše postavené přesně tak, jak to bylo v Irsku na pláži. Bazén, který „nahradil“ moře, písčinatá pláž a čluny, vše jedna k jedné. Působilo to až neuvěřitelně. Ohromující.

Nějakou dobu jsme v těch ohromných ateliérech točili „vodní hrátky“ a práce na filmu se blížily ke konci.

Po poslední klapce jsme se všichni rozloučili a doufali jsme, že se s kamarády z Anglie i Irska zase brzy sejdeme u dalšího projektu.

Koncem roku 1998 jsme se dostali k filmu **Dravci** (Ravenous).

Bylo to film na docela bizarní téma, žánrem jakýsi upírsko-kanibalský horor. S tímto filmem jsme hodně cestovali, chvíli jsme natáčeli v Čechách, chvíli na Slovensku, a podívali jsme se dokonce i do Mexika. Koordinátorem filmu byl Paul Weston.

Jednu z hlavních rolí v něm opět ztvárnil Robert Carlyle. Díky spokojenosti z předešlé spolupráce jsem dostal důvěru a mohl jsem ho znovu dublovat.

Když jsme se po roce setkali, šel mi vstříc s úsměvem na tváři.

„Mám radost, že se znovu setkáváme!“ – řekl s úsměvem.